ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 Ὀκτωβρίου 1919 Ἰωάννου Χρυσοστόμου Αν. ἡλ. ἀρ. 6 λ. 41 Δύσ. 5 λ. 38

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 919 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.*

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Αἱ τελευταῖαι τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις παριστάνουν ὡς βεβαίαν τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου καὶ τὴν ἄμεσον σύγκλησιν τῆς Βουλῆς. Καὶ τὴν εἴδησιν ταύτην ἀκούει ὁ κόσμος μὲ συγκίνησ'ν, ἀποδίδων τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο.

Καὶ λέαν ὀρθῶς. Διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ σύνηθές τι ταξεῖδι, ἄμοιρον πολιτικῆς σημασίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς του καὶ διαχειρίζεται τὴν ὅλην ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης καὶ ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν Βουλὴν, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ προβῇ εἰς ἐπισήμους δηλώσεις, νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκονται τὰ Ἐθνικὰ ζητήματα, καὶ ὁποῖα λύσις ἐδόθη ἢ πρόκειται νὰ δοθῇ διὰ τὴν Β. Ἤπειρον, τὴν Θράκην, τὴν Μικρασίαν, τὰ Δωδεκάνησα.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ προκληθῇ ἡ Κυβέρνησις 'νὰ ὁμιλήσῃ ἐφ' ὅλων τούτων τῶν ζητημάτων. Καὶ προκαλουμένη δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ σιωπήσῃ. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ Ἔθνος ἀναμένει ἐνεργωνέως τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς καὶ τὰς δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ του.

Ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ συγκληθῇ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν, διότι τὴν ἐνδιαφέρουν πρὸ παντὸς τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα. Τοῦτο γνωρίζει κάλλιστα ἡ Κυβέρνησις. Γνωρίζει τὴν ἀθημονίαν τοῦ λαοῦ, ὁυσανασχετοῦντος διὰ τὴν ὑπὲρ τὸ δέον παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος τῶν ζητημάτων μας καὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ κατησυχάσῃ τὴν στενοχωρίαν του. Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ γένῃ παρὰ ἐὰν ἡ μὲν Βουλγαρικὴ συνθήκη ἔχει συντελεσθῇ ἤδη τότε, τὸ δὲ Μικρασιατικὸν ζήτημα λάβῃ μέαν σταθερὰν καὶ ὁριστικὴν πλέον κατεύθυνσιν, ἀφήνουσαν νὰ διαγραφῇ καταφανῶς ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἔκτασις τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων.

Θὰ ἔχωμεν τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀκούσωμεν αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Μεγάλου Πρωθυπουργοῦ μας ὁριστικὰ καὶ δέβαια πράγματα περὶ ὅλων τούτων ; Ἐὰν ναί, τότε πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν ἄλλων τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς.

Ἡ γνώμη μας εἶνσι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ ἐπανέλθῃ, ἐφόσον ἡ Διάσκεψις δὲν λαμβάνει ἀποφάσεις περὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ἑλλάδα ζητημάτων καὶ ἐφόσον δὲν θὰ δύναται οὗτος νὰ ἐξαγγείλῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν συγκεκριμένα πράγματα διὰ τὴν ἐθνικήν μας ὑπόθεσιν.

Τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένα μὲ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος.

Τοῦτο πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ περὶ τὴν Συνδιάσκεψιν.

Εὐτυχῶς αἱ σημεριναί μας εἰδήσεις βεβαιοῦν ὅτι αἱ συζητήσεις διὰ τὸ τουρκικὸν ζήτημα διεξάγονται ἐπὶ τῇ βάσεως περὶ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι ἐὰν ἄποψιν ταύτην ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἀμερική.

Δυνάμεθα συνεπῶς νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς θὰ ληφθοῦν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν, τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐὰν κατωρθώσωμεν τοῦτο, ἀφ' μᾶς διὰ τὸ ὀπῖον πρέπει νὰ συιεργασθῶσιν πολλαὶ δυνάμεις, ἐὰν βαθμηδὸν κατωρθώσωμεν οὐν τοῖς φυσικοῖς πλεονεκτήμασι τοῦ μικροῦ καὶ μέσου κτηματίου ἀπέναντι τοῦ μεγαλοκτηματίου κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὸν συναγωνισμὸν, ἅτινα συνίστανται εἰς τὸ ὅτι ὁ μικρὸς καὶ μεσοκτηματίας κερδίζει μόνος τὸ ὑψοῦμενον ἡμερομίσθιόν του καὶ ὅτι ἐξαρτᾶται πολὺ ὀλιγώτερον ἐκ τῆς πωλήσεως, τῶν προϊόντων του ἢ ὁ μεγαλοκτηματίας ὅ ὅτι τὸ μέγιστον μέρος αὐτῶν καταναλίσκει ὁ ἴδιος, ἐὰν λέγω σὺν τοῖς φυσικοῖς τούτοις πλεονεκτήμασι τοῦ μέσου καὶ τοῦ μικροκτηματίου, προσορίσωμεν αὐτῷ ὅσον τὸ δυνατὸν μέρος τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων τοῦ μεγαλοκτηματίου διὰ τῆς εὐρείας πιστώσεω , διὰ τῶν προμηθευτικῶν, πωλήσεω καὶ παραγωγικῶν συνεταιρισμῶν, τότε θέτομεν ἀσφαλῆ τὰς βάσεις τῆς παιδμονῆς καὶ αὐξήσεως τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας ἑνὸς τῶν μεγαλυτέρων κοινονικῶν ζητημάτων.

Οἱ πιστωτικοὶ Συνεταιρισμοὶ πρέπει νὰ συσταθῶσιν ἐν τοῖς χω ,οις καὶ τοῖς πόλεσι πρὸς μεγάλην εὐημερίαν τοῦ μέσου καὶ μικροῦ κτηματίου.

Παντοχοῦ δὲ ὁ γεω ,γικὸς συνεταιρισμὸς ἀπεδείχθη ὠ. ἀναρωτητος πωφάγων τῆς βελτιώσεω; τῆς κατασκεύασ; τῆς γεωργίας καὶ τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ, μὴ δυνάμενος ν' ἀντικατασταθῇ παρ' οὐδενὸς ἑτέρου μέτρου.

Τὴν ἐκκλησιαστικὴ; προβάλλουσαν εὐεργετικὴν δράσιν τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἠσθάνθη καὶ ὁ Ἕλλη γεωργὸς, ἴσως ὀλίγον ἀργὰ, πάντω; ὅμω; ἐν καὶ ὡ διὰ τὴν ἀνέφωνον τῆ οἰκονομικὴ του κατασταση ,ω, ἤτοι μέχρι τοῦ 1912 εἰς φθάσ ,ε τὸ ὅσχατο τῆς κατωτάτης σημεῖον.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ πρῶ ,ος ἱδρυθεὶς συνεταιρισμὸ, ἦτο κατὰ τὸ 1901 ἐν Ἀλμυρῷ τῆς Θεσσαλίας, ἡ δ,ῶσις τοῦ ὁποίου ὀφείλεται τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁροστηρίου Πρεβέζου οὐτοῦ ἀ,ροδιδασκάλου Ἀλμυροῦ εἶναι ὄνομα ζη ,ετεῖ. Κατὰ τὸ 1911 ἱδρύθη ἕτερο; ἐν Φθιωτιδοφωκίδι καὶ κατὰ τὸ 1912 ἕτερο; ἐν Μεσογείοις, Μεγάρο; καὶ Θή ,α.

Ἔκτοτε ἡ παρατηρεῖται ἐξάπλωσις ἐκ τῆς ἐνδελεχοῦς ὁδοῦ τοῦ Κράτους ἐκβιέψεως καὶ ἐκ τῆς ἰδιοτικῆς πρωτοβ ,ουλίας, ἐπιφερ μένης ὑπὸ τῶν πεφωτισμένων συμβουλῶν τῶν κατὰ Ν ,μοὺς γεωπόνων τ ῦ Κράτους ὁ δοι πολλαὶ ἐλπίδες ,ενικῆς ἐπ μέρους τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν τῆς χώρας ἡμῶν ἐγκολπώσως τῆς συνεταιρικῆς ἰδέας.

Κ ,ι βεβαίω; οὐδεὶ; δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν κατεπηκτικὴν ἐξάπλωσιν τῶν συνεταιρισ ,ῶν ἐντὸς τῆς τελ ,ευταία πενταετίας.

Μόνο τοῦ 1912 ὑπῆρχον μόνον 5 συνεταιρισμοὶ ἤδη κατὰ τὴν τελευταίαν σιατιστικὴν κατὰ τὸ 1918 καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸ παντὸς τὴν Πελοπόν ,ησον ἀριθμοῦνται περὶ τοῦ 917 συνεταιρισμοὶ ἐξῶν 97 ἀστικοὶ καὶ 820 γεωργικοί.

Ἐκ τῶν ἄνω ἀριθμῶν καταφαίνεται ὅτι οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ εἶνε πολὺ περισσότεροι τῶν ἀστικῶν, μὲ περισσότερα μέλη, ,εφάλαια μερίδων καὶ εὐθύνην, καὶ κατ' ἀναλογίαν μάλιστα τῶν μερίδων οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ ἔχουν πολλαπλασίαν εὐθύ ,ην, διότι οἱ γεωργοὶ ἔχουσιν ἀκίνητον ἰδιοκτησ ,ίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται οὗτση.

Βλέπομεν ἐπὶ παραδείγματι διαδιδομένους τοὺς συνεταιρισμοὺς; εἰς μεγάλην πλίμακα ἰδίως εἰς τοὺ, Νομοὺς Μεσσηνίας καὶ Ἀχαΐ ,ηλίδος ὅπου ὑφίστανται μέχρι σήμερον 142 εἰς τὸν πρῶτον καὶ 142 εἰς τὸν δεύτερον. Οἱ λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων παρατηρεῖται ἡ κολοσσιαῖα ἄνιω, τοιαύτη Συνεταιρικὴ κίνησις εἶνε ἡ κυρίως ἡ Κρατικὴ ἐνίσχυσις καὶ ἰδ ,ωτικὴ πρωτοβουλία ἤας διὰ τῆς ἄδλν ,υ τῆς ἐνεργείας κατώδωσεν νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰς Συνεταιρικὰς ὀργανώσεις ὥστε νὰ συναρθοῦνται οὗτος εἰς ταύτας ὡ; εἰς ἑροτελεσίαν.

Εἰς τοὺ; Νομοὺ; τοῦ Κράτους, ὡσαύτω; ἡ συνεταιρικὴ ἰδέα δὲν ὑφ ,ίσταται εἰς μικροτέραν ζώμασιν.

Εἰς τὴν τοιαύτην ταχεῖαν ἐξάπλωσιν τῶν συνεταιρισμῶν ἐξάπλοσιν σπουδαίας συνεπείας καὶ ἐξῆς δύο λόγοι.

1ον) Ἡ Κρατικὴ Νομοθεσία, ἥης δίδει μεγάλην τάσιν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Οὕτω διὰ τοῦ Νόμου 602 τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1914 λαμβ ,ίνεται πᾶσα μέρμνα διὰ τὴν πρόσασίαν καὶ ἐξάλοσ ,ιν τῶν συνεταιρισμῶν διὰ παντὸς ἡ ,ενοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ οἰ ,ονομικοῦ μέσου. Τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην τοῦ Κ ,ράτους ὁ ,ρίζομεν κεφ ,ὰς εἰς τὴν ὁδεωμ ,ὴν προέδωσεν εἰς αὐτὸ; διὰ τῆς παροχῆς δανείων ἐκ μέρου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργ ,ήματο; τῆς Ἐθνικῆ; Τ ,ράπεζης.

Τὴν οἰκονομικὴ ταύτη ,ἐνίσχυσιν διακρ ,ίνομεν εἰς δύο κατηγορ ,ίας, τὴ δάνεια δὲ ἀνευ ,ὸ ,ν (γραμματικὴ πίστι,) καὶ εἰς τὰ δάνεια μὲ ἐγγυ ,ήσεις ἀσφαλεῖ (προσωπικὴ πίστι.)

Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἔλαβον ἐκ τῆς Ἐθνικῆ. Τρα ,ἔζη ,ῷ 1916 ὅλα συνεταιρισμοὶ μὲ σύνολο ,ν ποσὸ ,ὸν ,ρχ. 401.750 ἐὰ ἐνέχ ,ρα σαφῶ καὶ εἰ ,ῶν, τῷ 1917 ὁ κα ,ιοὶ ,ν ἐπαρισμὲ μὲ συνολικὸν ποσὸν 578.500 δραχ. μὲ ἐνέχυρον τῶν αὐτῶν προϊόν ,ων, τῷ 1918 ὁ ,δοήκοντα πέντε συνεταιρισμοὶ μὲ σύνολο ,ν ποσὸν 4.334.561 δρ. μὲ ἐνέχυρον τῶν αὐτῶν προϊόντ ,ων. Ἐκ τῶν δανείων τῶν 1916 καὶ 1917 δὲν ,ὠ ,ρείλετο οὐδὲν ποσὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ 1918. Ἐκ δὲ τῶν δανείων τοῦ 1918 ὠ ,φείλο ,ν κατὰ τὸ τέλο; τοῦ ἰδίου ἔτους 2.837.685 δραχ. ἐξισοφλ ,ζόμενοι διὰ προϊόντων ἀξία; 6.236,495 δραχμῶν.

Ἐκ τῶν ἄνω ἀριθμῶν δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμε τὰ ἑξῆ. συμπερ ,ίσματα : α) ὅτι οἱ δανειζόμενοι συνεταιρισμοὶ ὁ ,εταλλασσόσθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην τριετίαν. β) ὅτι τὸ δανεισθὲν ποσὸν ἐδεκαπλασ ,ίσθη εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. "Ὅσον ἀφο ,ᾶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ ἔτου; 1918 τοῦτο οὐδεμίαν σημασίαν δύνασι ,ν ἔχῃ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψι τὴν κρίσιν τοῦ ,ἡμερ ,ίου τῆ ,ασφάλεια ἤμ ,ῆ ,ηλόδισε ἔσ; σήμερον τὰ; πωλήσεις καὶ ἐπομένω; ἠνέμασε τοὺ; συνεταιρισμοὺ; ὡ ,ἐν τουτοι ,εἰ; τὴν μὴ ἀπόσιν τοῦ χρέους αὐτῶν.

Δάνεια ἐπὶ προσωπικῇ πίστει ἔλαβον ἐκ τῆς Ἐθνικῆ; Τραπέζη; τῷ 1916 ἑπτὰ δύ ,ο συνεταιρισμοὶ μὲ συνολικὸν ποσὸν 202,978 δραχ. τῷ 1917 ἐξήκοντα ἑννέα συνεταιρισμοὶ μὲ συνολικὸν ποσὸν 718,120 δραχ. καὶ τῷ 1918 ἑπτὰ ἐξήκοντα τρεῖς συνεταιρισμοὶ μὲ συνολικὸν ποσὸν 2,422,128 δραχμῶν. Ἐκ τῶν δανείων τῶν ἐτῶν 1916 καὶ 1917 ὀφείλονται εἰσέτι 10,000 δραχμαὶ. Ἐκ τῶν δανείων δὲ τοῦ 1918 ὀφείλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰ ,ίου ἔτους μόνον 231,252 δραχμαί.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων συμπερ ,αίνομεν τὰ ἑξῆς: α') Ὅτι οἱ ἐπὶ προσωπικῷ πίστ ,ει δα εἰζ ,ίμενοι συνεταιρισμοὶ ὁ ,εταλασσόσθησαν ἑνὸς τῆς τετροετίας. β') Ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Τραπέζης δανεισθὲν εἰς τοὺ; ποσὸν ἐ ,δεκαπλασ ,ιάσθη κατὰ τὸ ἴδιον διαρεῦσαν διάστημα. γ') Ὅτι ἀ ,ανεις οἱ δανεισθέντες συνεταιρισμοὶ ἐδείχθησαν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Τραπέζης καθ' ὅσον τὰ μὲν χορηγηθέντα κατὰ τὸ 1916 καὶ 1917 δάνεια δὲν κ ,ιποδ ,εξήσαν εἰμὴ μόνον κατὰ (,ο) τὰ δὲ κατὰ τὸ 1918 κατὰ 4 ο) καὶ δ') ὅτι τὰ καθυστερούμενα ποσὰ δὲν ἐξοφλήθησαν εἰσέτι λόγῳ τῆς ἀζητησίας πολλῶν προϊόντων.

Συγκεφ ,αλαιοῦντες τ' ἀνωμέρω εὐρίσκομεν ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα τῶν ἐτῶν 1916-1918 ἐδανεισθησαν ἐπὶ ἐνεχύρῳ μὲ 108 συνεταιρισμοὶ μὲ συνολικὸν ποσὸν δραχ. 3.314.811, ἐπὶ προσωπικῷ πίστει δὲ 254 συνεταιρισμοὶ μὲ συνολικὸν ποσὸν 3.343.226 δραχμῶν. Ἤτοι διὰ τὴν Κρατικὴν μερ ,ίμν ,ν περιεθάλπησαν καὶ ἔθρεψαν τοὺς γεωργοὺς, ἀρματικοὺς ὁ ,υχ ,ὲ ἐν συνόλῳ 362 συνεταιρισμοὶ μὲ ποσὸν 8 658 037 δρ. χρέων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΜΑΣ

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδο, «Ἐλεεῦθ. Λόγος».

Τὸ τόσον ἐλληνικὸν ἐνδιαφέρον ὅπερ δεικνύεις πάντοτε ὅτ' ὅλα τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς νήσου μας, μὲ ἔκανεν νὰ ζητήσω τὴν φιλοξενίαν τῶν στηλῶν τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδο; σα, ἵνα ἐκθέσω τὰς κάτωθ. σκέψεις μου ἀναφορικῶς τοῦ σοβαρωτάτου ζητήματο; τῶν Καπνῶν:

Ἡ ἀπὸ διετίας ὑφιστα ,μένη κρίσις ἐπὶ τῆ; ἀγορᾶ; τῶν καπνῶν τῆς νήσου μας, πολλοὺς βιβ ,ιῶ; ὀ ,ὰ ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἐ ,σεις τῶν συμπολιτῶν μου, διότι ὅλων μα; κατὰ τὸ μ ,έλλο ,ν καὶ ἤττον τὰ συμφέρο ,τα θίγονται ἐκ τῆς ἀνωτηποιήσεως τόσων κεφαλαίων, ἅτινα ἐν τῇ παρούσῃ μάλιστα ἀσχῆ, τῆς ἐλλείψεως ρευστοῦ κινητοῦ χρήματος θὰ ἰδ ,ρισιον ἐπωφελεστάτην τοποθέτησιν εἰ; τὰ ἐμπορικὰ καὶ ἄλλα; ἐπιχειρήσεις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐὰν ἡ οὐτὴ κατάσασις διατηρηθῇ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, οὐδόλως εἶναι ἀπίθανον κατόπιν μάλιστα τῆ; παντελοῦς ἐλλ ,ίψεως τοῦ ἑτέρου ,ρόπου τῆς Νήσου μα;, τοῦ ἐλαίου δηλαδὴ, νὰ σημειωθοῦν ἀθρόα οἰκονομικὰ ναυάγια, ἅτινα σπουδαῖαν ἐπίδρασιν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ τῆ; καθόλου οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας.

Ἐπειδὴ ὡ; ἄνω ἐκτίθεται, τὸ ζήτημα ἐκεῖ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, καλὸν ἐθεώρησα ἵνα ἐκθέτων διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐ ,ιτίμου ἐφημερίδος σας, τὰς γνώμα; μου ἐπὶ τοῦ ἄνω ζητήματος, δώσω ἀφορμὴν εἰς γενικωτέραν καὶ ἐν ,ογητικωτέραν συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ, ἐξ ἧ; πολλὰ ἴσως τὰ καλὰ δύνανται νὰ προκύψουν.

Ἐξετάσωμεν λοιπὸν ἐν πρώτοις ποῖα εἶνε τὰ αἴτια τῆ, στασιμότητο; τοῦ τόσου τούτου, καὶ ἐρωτήσωμεν ἐὰν καθίσταται δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθοῦσι ταῦτα καὶ πῶ.

Κατ' ἐμὲ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀφορμῶν, ἡ οὐσ ,ωδεστέρα μοι φαίνεται δι' εἶναι ἡ πλήρη ἄγνοια τῶν διεθνῶν «ἐγορῶν καταναλώσεως» τῆς νήσου μα; ὡ; καπνοπαραγωγ ῦ. Τοῦτο εἶναι μοι φαίνεται μέγα μειονέκτημα διὰ τὴν νῆσόν μα;, ἔχουσα ἀνταγωνιστὴ μὲ μεγάλα καὶ διεθνῆ ἀνεγνωρισμένα καπνοπαραγωγὰ μέρη εἶσιν ἡ Σμύρνη, Μακεδονία, Θεσσαλία κλπ.

Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ λυπηρὸν φαινόμενον ἡ μοιρολατρική αὕτη; εἰπεῖν ἀναλογία ὅλων μα; να περμένωμεν πότε θὰ ἔλθουν στὰ πόδια μα; οἱ ἀγοραστὰ γιὰ νὰ τοὺς πωλήσωμε τὰ καπνά μας, τοῦτο δὲ, καθ' ἣν ἐποχὴν παρατηροῦμεν μεθ' ὁλόσης ὀρασιηριότητος καὶ ἐπμονῆς οἱ ἐμπορικοὶ Οἶκοι τῆς Ἀμερικῆς, Ἰ ,ιπωνίας, Ἀγγλίας καὶ λοιπῶν κρατῶν σπεύδουν νὰ εἰσαγάγουν τὰ προϊόντα των ἀπ' ἐδῶ ,ας εἰς τὰς διαφόρου; ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως καὶ δὴ, εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης τὰ ὁποῖα ἤσαν ἐπὶ τέλου; ὑποχρεω ,ώνται ἐκ τῆς ἀ ,νάγκης οἱ ἀγοραὶ καταναλώσεως κατὰ τὸ προπολεμικὸν τουλάχιστον καθεστώ ,ς, νὰ ζητοῦν ἔξωθεν. Φαντασθῆτε λοιπὸν ὁπόση δρασιηριότης καὶ μεθοδικότης θὰ καταβάλληται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν προϊόντων τῆ; πολυτελείας, ὡ; εἶναι ἡ καλὴ ποιότης τοῦ καπνοῦ.

Μοναδικὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἄνω διὰ τὴν νῆσόν μα; ἀποτελεῖ ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολὴ πρὸς πώλησιν τῶν καπνῶν τῶν ἐκ τῶν καπνοπαραγωγῶν Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ Καλλονῆς κ. κ. Θεοδοσιάδου καὶ Καλάβαντη, πλὴν καὶ τοῦτο ὡ; ἐκ τοῦ μονομεροῦς τῆς ἐνεργείας ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ φέρῃ πρακτικὸν τι ἀποτέλεσμα διὰ τὸ σύνολον, δεδομένου ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ εὐρεθῇ ἐφάπαξ ἀγοραστὴς τῶν καπνῶν μας, ἀλλὰ νὰ «συστηματοποιηθῇ» ἡ διακοὴ ἀγοραπωλησία τῶν καπνῶν ἐν τῇ νήσῳ μα; ὡ; συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλα; περιφερείας τοῦ Κ ,ράτου, ἀφοῦ καὶ ἡ καλὴ ἐργεία τῶν καπνῶν θέλει ἐξασκολουθήσει εἰς τὸ μέλλον, ἔστω καὶ εἰς μικροτέραν κλίμα ,ακ, καὶ οἱ παραγόμενοι ποιότητες τῆ; νήσου μας οὐδόλως δυτερεοῦν τῶν ἄλλων πε ,ιφερειῶν τοῦ Κράτους, ἐν πολλοῖς μάλιστα καὶ ὑπερτεροῦν.

Ἄλλο οὐχ ἧττον οὐσιῶδες μειονέκτημα εἶνε ἡ παντελὴς ,παρ' ἡμῖν Πλ ,ηρ; Κανονισμοῦ Ὅλων εἴτινες θὰ ἠδ ,ύναντο ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ προξ ,ένωσι ὅτι βάβια κανεῖς ἐκ τῶν μικρῶν ὡ ,ἐπὶ τὸ πλεῖστον καπνοπαραγωγῶν, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ, τ ,ὑτεσ ,ν τὴν διαφήμισιν (φελάμα), τὴν ἀποστολὴν δειγμάτων εἰς ὅλας τὰς κατανολωτικὰ; ἀγορὰς καὶ ἐν γένει ,ἐὰν ὅ,τι θὰ ἠδ ,ύνατο νὰ κάμῃ τὴν νῆσόν μας γνωστὴν ὡ; καπνοπαραγωγόν.

Ἔκτὸς τῶν ἄνω ἀναφερομένων ἀ; σημειωθῇ καὶ μία τῶν ἀφορμῶν καὶ ἡ μετὰ τὸν πόλεμον καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔχουσ ,ν τὴν ἀφορμὴν ἔλλειψις τῶν μεταφορικῶν μέσω ,ν, ἅτινα πρ ,ο ,τοθεῖ κάθε Κράτο; νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν μεταφορὰν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης κ. ἄ.

Ἤδη ἄ; ἐλθωμε εἰς τὸ συμπέρασμα. Κατὰ τὴν ἐμὴ γνώμη ,ν, θὰ ἔ ,ατο ἐφ ,ετεθεῖσαι δυσκολίαι εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπερ ,ηθοῦσιν, ἀρκεῖ νὰ θελήσωμεν νὰ ἐργασθῶμεν συστηματικώτερον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παίρα; καὶ τῶν ἐμκορικῶν ἀρχῶν τῶν πλέον ἀφ' ἡμῶν προαθεμένων κρα ,τῶν.

Ἂς φροντίσωμεν ἐγκαίρως νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὰς καταναλωτικὰς ἀγορὰς τὴν Νῆσον μας ὡ; καπνοπαραγωγόν' ἄ, ἐὰν δείξωμεν τὴν ζῶσιν Οἶκον Κοπνεμπορικῶν ἢ καλλίτερον ἄ. συμπήξωμεν συνεταιρισμὸν, ὅσις καὶ τὴν ἀμέριστον συνδομὴν τοῦ Κράτου θέλει ἀσφαλῶς μᾶ; προσορίσῃ ἐν τῷ συμφέροντί του, ὅπως προσχῇ ὁ ὑσσον πλουτοπαραγωγικὸ, οὕτος κλάδος, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ξένων ἀγοραστῶν θέλει ἐφελκύσῃ, διότι μία τῶν κυριωτέρων ἀφορμῶν, ὡ; δύναμαι νὰ γνωρίζῳ τῆς ἀποχῆς τῶν ἀγορασῶν εἶνε καὶ ἡ ἔλλειψις σταθε ,ᾶ; τιμῆ; καὶ τὸ δύσκολον τοῦ σχηματισμοῦ μεγίσης ποσότητος εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν, ὡ; γίνεται εἰς τὰς ἄλλας ἀρχαιοτέρας ἀγορὰς καπνῶν.

Τέλος ἄ; κινηθῶμεν συντόμω; τὸ δὲ παρ' ἡμῖν Σωματεῖον τῶν Καπνοπαραγω ,γῶν ἄ ,κμῇ μίαν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἀ ,αντοχοῦσ ,τῆ; Νήσου μας μελῶν του, διὰ τὸ ἐν τῇ; γενησομένη; συζητήσεως ἐξ ἀ ,παντος καλὸν τι θέλει προκύψει.

Ἐν Μυτιλ ,ήνῃ τῇ 5 8)β ,ίου 1919.

Ι. Μ. Κ.

Η ΕΜΠΟΡ. ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Μεθοδικῶς καὶ καρτερικῶς ἡ Ἀγγλία διοργανοῦ τὴν ἐμπορικὴν της ἐξάπλωσιν ἐν Γερμανίᾳ. Διώρισεν ἤδη Ὕπατον Ἀρμοστὴν διὰ τὸ ἐμπόριον τὸν συντεγματάρχην Ι. Β. Φ. Τέλγουελ, πρώην ὑποπρόξενον ἐν Φραγκφούρτῃ, καὶ οἰκονομικὸν τμηματάρχην ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ρήνου.

Ὁ ὑπατος οὗτος ἁρμοστὴς θὰ ἔχῃ ἐκτεταμένην διακριτικότ ,ιν θὰ εἶνε εἶδος οἰκονομικοῦ πρεσβ ,ύτου. Τὴν οἰκονομικὴν ,ἄλλω; τε ἀρξιν ἐπιδρ ,ᾶ ἡ ,ἰδιοτικὴ καὶ πλήρης δραστηριότητος καὶ τόλμη; αὐτοκ ,ράτορ ,ος. Πρὸ πολ ,ὺ μηνῶν ὁ Κάρολος Κνοτ ἔδρασε ἐν Κωλονίᾳ ἀγγλικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητ ,ήριον.

Τοῦτο ἀνέπτυξε δραστηριότητα τεραστ ,ίαν ἀριθμεῖ δὲ μέγαν ἀριθμὸν μελῶν ἀντιπροσωπευόντων κεφ ,ἀλαιον τριακοσίων ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, οἱ διεκμηχανεῖ τοῦ ὁποίου χρησιμοποιοῦν τρία ἑκατομμύρια ἐργατῶν ἐν Ἀγγλίᾳ.

Σήμερον ὑπ ,ἀρχει ἐν Κολωνίᾳ ἀγγλικὸ ἐμπορεύματα ἀξία; χιλιάδων λιρ ,στερλ ,ινῶν ,ὁ δὲ εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἐμπορ. Ἐπιμελητηρίου. Ὁ κ. Κνοτ σκοπεύει νὴ ἱδρύσῃ δίκτυον ὑποκαταστημάτων καθ' ἅπασ ,ν τὴν Γερμανίαν καὶ τοιοῦτ ,ο ἀγγλικὰ ἀρχεῖ τὸ συνεπ ,ιστρεφ ,ὰν καὶ προβῇ εἰς τοῦτο καὶ ἐν Βερολίνῳ πρὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος, τῆ; ἐν τῇ πρωτευούσῃ καταστ ,ήσεως αὐτῆς εἶσεται λίαν τεθολωμένης.

Τὰ μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐμπνέονται ἐκ τῆς μιᾶ ,ας ἐξαπρεπ ,ήσεως τῆς Ἀγγλίας λαμβ ,άνοντα παραγγελίες διὰ τοὺς ἀγγλικ

Η ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Λονδίνον 1.—Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ἀσκουίθ ἐν συνελεύσει γενομένῃ περὶ τῆς Ἀμφικτυονίας τῶν Ἐθνῶν ἐπρότεινεν ἀπόφασιν ἐγκρίνουσαν τοὺς γενικοὺς σκοπούς τῆς Ἀμφικτυονίας. Ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς καὶ ἡ Ἀμφικτυονία ἦτο ἀλλὰ, ἰδέα, ἀιμένουσα τὴν πραγματοποίησίν της. Σήμερον εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀναφέωμεν ποῖον εἶναι τὸ πλῆρες ὑποσχέσεων ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων καὶ ἔργων τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Παρισίων διὰ ὧν καταλήξαμεν εἰς σύμβασιν περιλαμβάνουσαν ἄρθρα ἐπιμελῶς συντεταγμένα βλογογραμμένη δὲ ὑπὸ 25 μικρῶν καὶ μεγάλων Κρατῶν, εἰς ἃ προσεχώρησαν 13 ἔτερα προσληθέντα νεοσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν. Ὁ κ. Ἀσκουίθ ἐλπίζει ὅτι νέα Ρωσία, ἀδιάφορον ὑπό τινα μορφὴν, θὰ προσέλθῃ ἐκ τῶν σημερινῶν περιστάσεων καὶ ἐντὸς βραχέος θὰ συγκαταριθμῆται μετὰ τῶν ὑπογραφασῶν τὴν σύμβασιν ἀλλ' ὅπ' ὅρους: σαφῆ, διαγραφομένους ἐν τῇ συμβάσει. Ἡ ἐπιτυχία ἐν γένει, ἡ ἡ ἀποτυχία τῆς μεγάλης ταύτης; πείρας ἤτις μᾶ, ἔπεισε ὅτι τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀμφικτυονίας ἐξαρτᾶται πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τοὺς λαοὺς παρὰ ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις.

Κατόπιν ὁ ρήτωρ ἀπαιτίσσεται περὶ θυελλωδῶν νεφῶν διαγραφομένων εἰς τοῦλάχιστον δωδεκάδα σημεῖων τοῦ δρίζοντος, προσέθηκε δὲ ὅτι ἡ Ἀμφικτυονία τῶν Ἐθνῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς, συστάσεώς; τῆς εὕρηται πρὸ ἀμηχανικῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ περιφρουηθῶμεν παρὰ ὑπὸ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Αἱ διατάξεις τῆς Ἀμφικτυονίας ἄπαξ ἀναγνωρισθέμεναι ὡς ὑποχρεωτικαὶ θὰ ἀμποδ.σουν ἀσφαλῶς; τὴν ἐπανάληψιν τῆς διεθνοῦς κακουργίας τοῦ 1914. Ἀλλ' ἵνα κατασταθοῦν ὑποχρεωτικοί, αὐταὶ αἱ ἐπὶ τοῦ χάρτου διατάξεις πρέπει νὰ ὑποστηριχθῶσιν ὑπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως; καὶ τοῦ συνόλου τῆς γνώμης τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Πλήρης ἐλευθερία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δ' ἐκ ἀστον τῶν μελλῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τῶν Ἐθνῶν χάριν τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ μέλλοντος ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομολογοῦ αὐτοῦ κύκλου. Τὸ ἀποφασιστέρον ζήτημα εἶναι τὸ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν. Ἄνευ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐν τοῖς ἐξοπλισμοῖς; τὰ διεθνῆ πάθη θ' ἀποβῶσι ἀκίνδυνα καὶ θὰ διευκολύνηται ἡ λύσις διεθνῶν προβλημάτων. Τὸ πρῶτον καὶ ὕψιστον καθῆκον τῆς Ἀμφικτυονίας τῶν Ἐθνῶν εἶναι ἡ ἀναχαίτισις τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐξοπλισμῶν. Τοῦτο δ' ἀποτέλεση τὴν ὁριστικὴν δοκιμασίαν τῆς πρακτικότητος καὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς Ἀμφικτυονίας.

Ὁ λόρδος Ρόμπερ Σέσιλ εἶπεν ὅτι ἡ Ἀμφικτυονία εἶναι τὶ ἀψηφιστὸν καὶ αὐτὴ ἰδεολογικὴν ὄνειρον ἀλλ' ὄγκινον ἀληθὲς καὶ πρακτικὸν διὰ τὴν εἰρήνην. Ἡ Ἀμφικτυονία προσέθηκε θὰ περιορίζῃ ἄν ὄχι θὰ αἴρῃ, τὰ αἴτια τῶν διεθνῶν ῥήξεων. Αὕτη θ' ἀντικαταστήσῃ τὴν διεθνῆ ἀντιζηλίαν διὰ τῆς διεθνοῦς συνεργασίας. Τὸ ἔργον τῆς Ἀμφικτυονίας, τοῦ συνέρχεσθαι τὸν ἐθνῶν τοῦ κόσμου θὰ ἐπιδιωχθῇ ὁσονούπω.

Οἱ πολεμοὶ οἱ σκοποὶ καὶ αἱ καύσιμοι ὅλοι ἐν τῷ κόσμῳ καθ' ὅσον δυνατὴν ἀναφλεχθῶν τῶν ὅλων τούτων. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξανογκασθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ παλαιὸν σύστημα. Οὐσιωδέστατον εἶναι ὅπως οἱ πρῶην συνεργοὶ ἰσοῖ ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταπαύσωσι· θὰ εἴμεθα τὴ ἄληθε ἀ τιμὴ ἐὰν δὲν διδαχθῶμεν ἐκ τοῦ τελευταίου πολέμου, ὅτι οἱ εἰς πόλεμον προπορασκευαὶ ἐν παράγουν τὴν εἰρήνην.

Ἡ οἰκονομία εἶναι ἀνάγκη τῆς σήμερον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν οἰκονομίαν ἄνευ εἰρηνεύσεως; Δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀσφαλιστικὴ συμβόλαια διὰ πολέμου ἐξοπλισμῶν. Ἡ Ἀμφικτυονία δὲν εἶνε ὑπόθεσις τῶν κυβερνήσεων. Εἰς τοὺς λαοὺς; τοῦ κόσμου ἀπόκειται νὰ ἴδων ἐὰν ἡ πολιτικὴ ἣν ἀσπάζονται ἐπιτυγχάνεται διὰ ἐντίμου δοκιμῆς.

τὸ ἄρθρον τοῦ ἐν τῇ «Πειγιάμ» προσθέτων τὰ ἑξῆς:

Δυστυχῶς δὲν ἐσυνετίσθημεν οὔτε κατὰ τὸ παρελθὸν οὔτε ἀκόμη καὶ σήμερον. Εἰς τοῖον σημεῖον μᾶ, ἔφερεν ὁ τοιοῦτος χαρακτὴρ τῆς φυλῆς μας τὸ βλέπομεν καθαρὰ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥ.αν. Οὔτω ἐνῷ ἀποσυντεθέμεθα ὡ ἔθνος καὶ ὡς κρίτος, ἐξακολουθοῦμεν νὰ κρατοῦμεν ὡς ἄλλοι Δὸν Κιχώτοι, ἀνὰ χεῖρας τὴν σπάθην, νὰ ἀπειλοῦμεν τὸ σίμπαν καὶ νὰ περιφρονοῦμεν πάντας.

Δὲν δυνάμεθα ἀνακράξει καταλήγων ὁ τέως ὑπουργὸς, ὡ; πατριῶται παρὰ νὰ οἰκτείρωμεν τὸν τουρκικὸν λαὸν ὁ ὁποῖος ἀνέχεται κατὰ τὴν σημερινὴν περίστασιν νὰ κυβερνᾶται διὰ τῆς τυραννίας καὶ διὰ τῶν δολίων.

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Πωλοῦνται:

Βαφαὶ τριχῶν ἐγγυημέναι Μαῦραι καὶ Καστανεαί.

Κολώνια ἀρίστης ποιότητος εἰς φιάλας καὶ μὲ τὴν ὀκᾶν.

Crème Orientale διὰ τὰς κηλίδας τοῦ προσώπου (κανάλι).

Violettes Orientale

Κατὰ τῆς πιτυρίας τῶν τριχῶν καὶ Πιτυρέστεως.

Ἀκριζονυλίνη διὰ τοὺς κάλους.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

Εἰδικὸς ὀφθαλμίατρος

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἀγ.Συμεὼν «παρπαλέρω; οἰκίας Καραβί»

10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

ΔΕΛΤΙΑ

ΑΠΕΔΕΧΘΗ

καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὸν διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας καὶ τὴν γνώμην ὅπως ἡ μὲν Ἀμερικὴ κατασταθῇ ἀνεξάρτητος, ἡ δὲ Σμύρνη γίνῃ Ἑλληνική.

Βεβαίως, κανεὶς ποτὲ δὲν ἐπίστευεν, ὅτι ὁ νομὸς τῆς Σμύρνης; δὲν θὰ περιήχειο εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἀλλὰ καὶ ὅλοι εἶχον ἀπόψιν ἐνδοιασμόν, ὡ; πρὸς τὴν σπάσιν τὴν ὁποίαν θὰ ἔτιβρε ἡ Ἀμερικὴ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἔχοντες, ὅτι ὅφ.ν τὸ Θρακικὸν ζήτημα.

Ἡ εἰ ηοὶς μας αὐ.η εἶνε λίαν εὐχάριστος καὶ καθησυχάζει τὴν ἐθνικὴν ψυχήν, κατόπιν μάλιστα τῆ πληροφορία ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρχος, ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη ἐκ τῆς Διεθνοῦς,, Ἐπιτροπῆς; διὰ τὰ γεγονότα τῆς Σμύρνης, ἠνύσει τοὺς Τούρκους καὶ διεφώνησε μὲ τὰ ἄτλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἔτρωμεν καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἡ Θράκη καὶ ἡ Δ. Μικρασία θὰ ἐλευθερωθοῦν περισυζόμεναι εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἀλλ' ἡ ἄγνησις καὶ μιᾶ; ἔστω μεγάλης Δυνάμεω , καὶ ὀὴ τῆς Ἀμερικὴ, θὰ ἐγίνετο αἰτία νὰ διαιωνισθοῦν τὰ ζητήματα.

ΕΝΑ

περίεργον κοινωνικὸν φαινόμενον παρατηρεῖται εἰς τὴν νῆσόν μας.

Ἐὐῷ ἀφ' ἑὸς ὅλοι παραπονοῦνται διὰ τὴν οἰκονομικὴν δυσεργίαν ὡ; ἐκ τῆς καταστροφῆς κάθε γεωργικῆς παραγωγῆ, ἐὐῷ πράγματι πολὺ; κόσμος; πάσχει, ἐν τούτοις ἐὰ μὲν κτηματίαι δὲν εὑρίσκουν ἐργάτας διὰ νὰ καλλιεργήσουν τὰ κτήματά των, (ἡ δὲ ἐργολάβοι διὰ τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιΐας.

Εἶνε ὅτως; δύσκολος ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου τούτου.

Πολλοὶ ἀποδίδουν τοῦτο εἰ; τὸ ὅτι ὁ ἐργάτη , καὶ ἀμειβόμενος ἀκόμη καλῶς, δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ. Αἱ σοσιαλιστικαὶ θεωρίαι περὶ ἀπολαύσεως τῶν Ἀγαθῶν τοῦ κόσμου ἐξ ἴσου παρ' ὅλων, καὶ ἐργαζομένων καὶ μή, παρεξηγηθεῖσαι ἀφῇ ἐσαν τὴν πρὸς ἐργασίαν ὄρεξιν τῶν ἐργατῶν.

Αἱ πεπλανημέναι αὐταὶ διδασκαλίαι συντέλεσαν εἰς τὴ νὰ τρεπῇ ὁ κόσμος εἰς μέσα ὄχι θεμιτὰ ὡ τὸ χαρτοπαίγνιον, τὴν ἀπάτην καὶ τὰ παρόμοια, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εὐκολον πλουτισμὸν χωρὶ; κόπον.

Τὰ ἀποτελέσματα ὅμω; τῶν τοιούτων ἰδεῶν εἶναι ὀλεθρία διὰ τὴν κοινωνίαν. Διόμ ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐργασίας, φέρει μείωσιν τῆς παραγωγῆς, αὕτη δὲ πάλιν τὴν σπάνιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου.

Καὶ ὅμω; ὅλοι ζητοῦμεν νὰ εὐθηνύνῃ ἡ ζωή.

Ἀλλὰ πῶς; εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο, ἀ· δὲν αὐξηθῇ ἡ παραγωγή, ἡ ὁποία μόνον διὰ τῆς αὐξήσεως; τῆς ἐργασίας; ἐπιτυγχάνεται ;

Η ΒΟΥΛΗ

συνεχομένῃ ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ πλεῖστα ὅσα ζητήματα ἐσωτερικῆ; φύσεως;.

Ἡ αὐξησις τῶν μισθῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ἐὶ ὁ τῶν διδασ.ά ων καὶ τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἐν ἐκ τῶν πρώτων τη; μελημάτων.

Δὲν ἔἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ σημερινὴ κατάστασις. Εἶναι μάλιστα ἀδικία πῶ; ἔχομεν ἀκόμη διδασκάλου; μοιρῶνοντας τὴν νεολαίαν μας καὶ δικαστὰς ἀπαιδεύοντας τὴν δικαιοσύνην καὶ μάλιστα μὲ τὸν μάλιον ἀξιοπρεπῆ καὶ τὸν μᾶλλον ἀδέκαστον τρόπον.

Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ δικασταί μας, εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἀνατεθειμένα τὰ ὑψηλότερα τῶν καθηκόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀνεδείχθησαν κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις εἰς ἀληθεῖς ἥρωας.

Εἶνε καιρὸς νὰ μεριμνήσῃ καὶ δι' αὐτοὺς ἡ Πολιτεία, ἄμε βουσα οὐτοῦ; ἀναλόγως τῆς μεγάλης ἀπροσοίης των καὶ τῶν σημερινῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΕΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑ

Παραλαμβάνομεν τὸ κατωτέρω ἐνδιαφέρον ἀπόσπασμα τοῦ λόγου τοῦ κ. Τιττόνι, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, περιέχον ἐνδιαφερούσας ἀποκαλύψεις διὰ τὰς σχέσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐτῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν, τὰ; δημιουργηθείσας ἐκ τῆς ἀποβάσεω; Ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὡ; καὶ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ὁ κ. Τιττόνι ἐπέτυχεν ἀναγνώρισιν τῆς ἀποβάσεω; καὶ τῆς προσοχῆς κατοχῆς.

«Ἔρχομαι τώρα, εἶ.εν ὁ κ. Τιττόνι, εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς Μικρᾶς; Ἀσίας εἰς τὴν ἀνάλυψιν τῶν σχέσεων μας πρὸ; τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ τοῖοι ἦσαν αἱ σχέσεις αὐταὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἀνέλαβον καὶ κατασήσουν γνωστὸν ὁ κ. Κλεμανσὼ καὶ ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ διὰ τῆς ἐπιδοθείσης μοι κατὰ τὴν ἄφιξ ν μου εἰς Παρισίου; διακοιν ώσεως φεφούσης; τὰς ὑπογραφὰς των. Ἡ διακοίνωσις ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῶν μελῶν τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας ἡ γετο εἰς στιγμὴν, καθ' ἣν οἱ Σύμμαχοι τῆς Ἰταλίας ἠσθάνοντο ζωηρὰν ἀνησυχίαν δι' αὐτὴν ταύτην τὴν σπάσιν τῆς Ἰταλίας ἐναντι τῆς κοινῆ; ὑποθέσεως.

Μετὰ σειρὰν συλλογισμῶν ἐπὶ τῆς νέας κατασάσεω; ἦν ἐδημιούργησαν ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἀμερικῆ; ἡ παραγραφὴ τῶν συνταφθεῖσων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πο ἐμου συνθηκῶν ὡ; καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς κατὰ γράμμα ἐφαρμογῆς τῆς, ἡ διακοίνωσις κατέληγεν εἰ; τὸ ὅτι παρίστατο ἀνάγκη δ-πω; αἱ συνθῆκαι εὐτοι ἐπανεξετασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ. Ὁ κ.σαδήποτε ἐββαίωνεν ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ διεξαγωνὴ συζητήσεων πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἄν αὕτη ἐπέμενεν εἰς ἐνεργείας ἀντιθέτους πρὸς τῶν Συμμάχων. Μετὰ μοιμφὰς διὰ τὴν ἀπόβασιν Ἰταλῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσ ὰν τὴν γενομένην ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διασκέψεως; καίμετὰ πρόσκλησιν πρὸς ἀποχώρησιν ἡ διακοίνωσις κατέληγεν ὡ; ἑξῆς: «Ὁ τοιοῦτος τρόπος ἐνεργείας ἀντιτίθεται τελεί.ως πρὸς συμμαχίαν εἰλικρινῆ. Συνέπεια ἀναπόφευ.τος θὰ εἶνε ἡ ἀπομόνωσις τῆς Ἰταλίας; Εἰς τοὺς Ἰταλοὺς πολιτικοὺς; ἀπόκειται νὰ κρίνουν ἐὰν τοῦτο συμφέρῃ εἰς τὴν χώραν των. Τὸ τοιοῦτο θὰ ἀπετέλει μεγίστην ἀ πώιειαν καὶ δι' ἡμᾶ; καὶ δι ὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον διότι ἡ συνδρομὴ τῆς Ἰταλίας; εἰς διεθνῆ συνεργασίαν ὑπὲρ διαρκοῦς εἰρήνης; εἶνε ἀνεκτίμητος. Διὰ τὴν Ἰταλίαν ὅμω; θὰ ἐσήμαινε τὴν ἀπώλειαν παντὸς δικαιώματος εἰ; ὑστέραν βοήθειαν ἢ συνδρομὴν ἐκ μέρους; ἐκείνων οἵτινες ὑπηρηφανεύοντο ὅτι εἶνε σύμμαχοι τῆς.Τοιοῦτῳ ἐξέλιξι; θὰ εἶνε λυπηροτάτη δι' ἡμᾶ; ἐὰν ὅμω; ἡ Ἰταλικὴ πολιτικὴ ἐξακολουθήσῃ τὰς αὐτὰς μεθόδους; παρομοία τροπὴ τῆς κατασάσεω; εἰ.ε ἀναπόφευκτος.

Εἰς τὴν τοιαύτην προειδοποίησιν ἀπαντήσαμεν ἐκφράσαντες; τὴν ὀδυνηρὰν ἐκπληξιν ἡμῶν ἐδοκιμάσαμεν. Κατεδείξαμεν ὅτι τὰ πολιτικὰ καὶ στρατ ωτικὰ γεγονότα μετὰ τὸ 1915, μακράν τοῦ νὰ μειώσουν τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν δίκαια τῆς Ἰταλίας, ἐδικαιολόγουν ἐξ ἐναντίας; καλλιτέραν ἐκτίμησιν αὐτῶν. Μετὰ μακρὰν ἀνάλυσιν τῆς νομιμότητος; καὶ τοῦ ἐγκύρου τῶν συνθηκῶν μα;, κατελήγομεν ὡ, ἑξῆς:

« Ὀφείλομεν νὰ ἀποκρούσωμεν τὴν ἀπελὴν τῆς ἐκ μέρου; τῆ; Ἰταλίας ἀπωλείας παντὸς δικαιώματο; ἐπὶ πάσης ὑποστηρίξεω; καὶ βοηθείας τῶν Συμμάχων. Ἐὰν θὰ ἐπρόκειτο νὰ φθάσωμεν εἰς παρομοίαν ἀκρότητα, ἀφοῦ ἡ Ἰταλία, ἐκουσία; ῥιψθεῖσα εἰ; τὸν τραχύτατον πόλεμ ν ἐθυσίασεν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος τὸ ἄνθος τῆ; νεολαίας τη; καὶ ὅλον τὸν ἐθνικὸν τῆς πλοῦτον, ἡ ἱστορία θὰ ἔκρινεν αὐστηρῶς τὴν ἀδικίαν τῆ; ὁποίας ἡ χώρα μα; θὰ καθίστατο θῦμα».

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀνταλλαγῆς διακοινώσεων γραμμένων εἰς τόνον ὀξὺν δὲν ἦτο δυνατὴ διότι θὰ κατέληγεν εἰς ῥῆξιν. Ἤρχισεν ὅθεν ἡ προφορικὴ συνεννόησις καὶ ἐπὶ τόνου φιλικωτέρου. Οἱ ἴγαι συσκέψαις ἤρκεσαν νὰ κανονίσω πολλὰ ζητήματα. Ἡ ἐγκαρδιότη; καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη ἀποκατεστάθησαν καὶ τὰ δίκαια τῆ; Ἰταλία, ἐγένοντο καλλίτερον ἀντιληπτὰ καὶ ἐξετιμήθησαν.

Τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι, ὅτι μόνον οὐδεὶς ὠμίλησε πλέον περὶ τῆ; προσκλήσεω; εἰς ἀποχώρησιν τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων ἐκ Μικρᾶ; Ἀσίας; ἀλλ' ἀόμη ἡ εἰς τὴν χώραν ταύτη» παρουσία τοῦ στρατοῦ μα; ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆ; Διασκέψεως ὡ; καλῶς γενομένη, ἐννοεῖται ὑπὸ τίτλον τῆς προσωρινότητος ὡ, καὶ ἡ παρουσία τῶν ἄλλων Συμμαχικῶν στρατευμάτων.»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΩΝ)ΛΕΩΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 4.

Φόνος νομάρχου

Ἡ «Τοῦρκ Δουνιασὶ» ἀναγράφει φήφην τινὰ ἐπιμόνος διαδοθεῖσαν προχθὲς, καθ' ἣν ὁ εἰς Γκιουμουλτζίναν ἀναχωρήσας πρώην νομάρχης Προύσης; Ἰσμαὴλ Χακὴ βὲης ἐφονεύθη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Οἱ βούλγαροι ἀνευρόντε; ἐὰ' αὐτοῦ μεγάλην ποσότητα ἑλλην. χαρτονομισμάτων ἐσχημάτισαν τὴν ἰδέαν, ὅτι οὗτος προβιβάθετο νὰ διεξάγῃ προπαγάνδαν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν πόθων.

Ἐὰν, λέγει, πράγματι οὗτος εἶναι ὁ λόγος τῆς δολοφονίας του, δὲν τὸν λυπούμεθα, οὔτε δυνάμεθα νὰ τὸν ἀποκαλέσωμεν μάρτυρα.

Ὁ στρατηγὸς Δεσπεραί

Ὁ «Τασφὴ» ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ στωατηγὸς Δεσπεραί μετέβη μέσον Ἀδριανουπόλεως εἰς Γκιουμουλτζίναν διὰ νὰ μεταβιβάσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς; Δ. Θράκης εἰ; τοὺ; ἀντιπροσώπους τοῦ Συνεδρίου Θρᾴης;—Πασᾶ ἐλλή.

Οἱ Βούλγαροι ἐξεκένωσαν δλην τὴν περιοχὴν Καράγαγατς, Γκιουμουλτζίνης καὶ Δεδέαγατς ὅπου βαθμηδὸν μεταβαίνουν 30 χλ. γαλλικοῦ στρατοῦ συγκεντρωμένου ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ἐν Ζουγκουλδάκ

Ὁ ἐν Ζ ιγκουλδὰκ ἀνταποιρτὴ; τῆς «Ζλαναβαμάρτ» ἐπιστέλλει εἰς τὸ φύλλον του ὅτι τουρκικαὶ ὁρδαὶ προβαίνουσιν εἰς λεηλασίας, καταπιέζουσι τοὺς χριστιανοὺς ἵνα ἀποσπάσωσι παρ' αὐτῶν χρήματα, ἀπήγαγον εἰς τὰ ὄρη μίαν Ἀρμενίαν. Παρὰ προκρίτων Ἀουενίων καὶ Ἑλλήνων ἐζήησαν ἀνὰ 2,000 λίρας, οἱ τελευταῖοι ἐμέτρησαν τὰ ζητηθέντα ποσὰ κατόπιν ὅμω; ἀπηυθύνθησαν εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς.

Ἡ κατάστασις εἶνε τοιαύτη ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του μετὰ τὴν δην ἑσπερινὴν ὥραν.

Σύσκεψις κομμάτων

Χθὲς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων συνεκλθόντες ἐν τῇ ἕδρα τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνεδρίου» συνεπεκέφθησαν περὶ τῆς ἀναδείξεως κοινῶν ὑπηρῶν βουλευτῶν. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κόμματος τῆς «Ἐλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως» Ζνεΐ-ΐλ-Ἀμπεδὶν ἐρεύνῆς ἐκθέτας τὰ ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐν Ἀνατολῇ συμβαίνοντα γεγονότα καὶ τας δεινότητας τας ἀκουομένας ἐναντίον τῶν ὁπαδῶν τοῦ κόμματός του ἐδήλωσεν ὅτι τοῦτο παρατείνεται τελείω; τῆς συμμετοχῆς εἰς τας ἐκλογὰς.

Ἐθνικαὶ ὀργανώσεις

Ἀπερκείσθη ἡ πεῦσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Ἀδριανουπόλεω; Φουατ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος ἀνέπραττεν εἰς τὰς ἐθνικὰς ὀργανώσεις.

Ἡ κατάστασις ἐν Ρωσίᾳ

Ρίβελη 3. — Ραδιοτηλεγράφημα ληφθὲν ὑπὸ τῆς δορειοδυτικῆς στρατιᾶ; τοῦ στρατηγοῦ Δενικὶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ὀκτωβρίου λέγει ὅτι τὰ ἐθελοντικὰ στρατεύματα ἐκυρίευσαν τὸ; σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺ; Ζδιέβκα Βομπρόβκα καὶ Πιρογκέκοβκα καὶ ἔκοψαν τὸν σιδηρόδρομον μεταξὺ Ὀρέλ καὶ Ἐλετσδορείας; Βορονέζης. Ἡ στρατιὰ τοῦ στρατηγοῦ Δενικὶν ἐξώγρησε 9000 Μπολσεβίκους.

Λονδῖνον 3. Ἀλακοινωθὲν τοῦ ὑπουργ. τῶν στρατιωτικῶν ἀγγέλλει ὅτι Ἐλῆξεν ἡ ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἐκκένωσις τῆς Β. Ρωσίας; ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν δυνάμεων τούτων λόρδος Ράβλυνσων ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἐπιτελείου του ἀνέμενεται σήμερον ἐν Γλασκώβῃ ἐπιβαίνων τοῦ μεταγωγικοῦ «Τέλεκ» Ὁ βασιλεὺς δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν λόρδον Ράβλυνσων, συγχαίρει αὐτὸν καὶ πα.τας τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγάς του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἥτις ἐπέστεψε τὰς προσπαθείας του πρὸς διεξαγωγὴν τῆ; δυσχεροῦς ταύτης πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ βασιλεὺς ἐκφράζει αὐτῷ τὴν ἐκτίμησίν του διὰ τὴν ὑπὸ τῶν διεύθυνσιν τοῦ στρατοῦ διατρανωθεῖσαν δεξιότητα. Ἐξαιτέρως λέγει σημεῖ ν ὅτι ἡ ἐκκένωσις ἐξετελεσθὴ κατὰ τρόπον καταλείποντα εἰς τὰς νομιμόφρονας ρωσικὰς δυνάμεις θέσιν εὐνοϊκὴν ἐπιτρέψουσαν εἰς αὐτὰς νὰ διεξαγάγουσιν ἀμυναν δυνατὴν καὶ ἀποφαστικὴν».

Ἡ Ἑλληνοϊταλικὴ συνεννόησις καὶ οἱ Τοῦρκοι

Ἡ «Σιμπαχ»γράφουσα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἐπαλθούσης συνεννόησεως παρατηρεῖ ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐλπίζουν ποσῶς ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ δεχθῇ τοιαύτην συνεννόησιν, ἤτις θὰ προκαλέσῃ ψυχρότητα μεταξὺ αὐτῆς καὶ ὅλου τοῦ τουρκικοῦ καὶ μουσουλμανικοῦ κόσμου καὶ ὅτι ζηλώσει τὰ ἐν Τουρκίᾳ μεγάλα συμφέροντα αὐτῆς φρονεῖ δὲ ὅτι ἡ συνεννόησις αὕτη θὰ ἀρμόσῃ τὸ πολὺ τὴν διακανόνισιν τοῦ ζητήματος τῆς Β. Ἠπείρου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀρ. 23413 — **ΑΘΗΝΑΙ 6 Ὀκτωβρίου**

Ἀνακάλυψις συνομωσίας

Εἰς τὸ Ἄγραμ ἐγένετο ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ Σέρβου ἀντιβασιλέως. Οἱ δράσται ἀνεκαλύφθησαν.

Ἡ κατάληψις τῆς Ξάνθης

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων μας κατάληψιν τῆς Ξάνθης εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ στρατηγὸς Σαρπὸ, προεχόμενος ἐκ Γκιουμουλτζίνης μετὰ τοῦ στρατηγείου του.

Ἀκολούθως εἰσῆλθε καὶ ὁ κ. Λεοναρδόπουλος, ὅστις ἐγένετο τιμητικῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Σαρπύ.

Ἡ προέλασις ἐξακολουθεῖ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἤρχισεν ἡ προέλασις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πέραν τῆς Ξάνθης.

Οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦν τὸ ἔργον των

Οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν ὑποχώρησίν των ἀπέκοψαν τὰς τηλεγραφικὰς γραμμὰς Ὀξιλὰρ—Ξάνθης.

Διὰ τὰς Τουρκικὰς ἐκλογὰς

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι τὸ Τουρκικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν δι' ἐκυκλίου του πρὸς πάντας τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους συνέστησεν ὅπως ἐπιστηθῇ ἡ προσοχή των εἰς τὴν ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.

Σπουδάζει πληροφορίαι τοῦ «Χρόνου»

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» πληροφορεῖται ὅτι διεξάγονται συνεννοήσεις πρὸς σύναψιν συμμαχίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας συναινούσης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Τετελεσμένα γεγονότα

Ἡ ἀναγνώρισις τῆς Ἀρμενίας εἰς ἀνεξάρτητον κράτος *καὶ ἡ κατάληψις τῆς Σμύρνης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελοῦν καθεστώς.*

Νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας

Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας διωρίσθη ὁ ἐσχάτως προαχθ